

ДИДАКТИЧНІ МАТЕРІАЛИ
до фільму
«ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, МАМО»

ЧІЛАРЕН
КІНО
ФЕСТ

Для роботи в рамках:

- кіноклубів
 - дискусійних клубів
 - позашкільних занять
 - навчання
-

ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, МАМО / МАММУ, ES TEVI MILU

12+

Країна: Латвія

Хронометраж: 83 хв

Жанр: драма

Режисер: Яніс Нордс

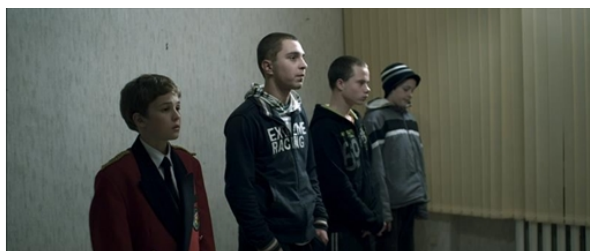
Трейлер: <https://www.youtube.com/watch?v=6BC2m66cWVs>

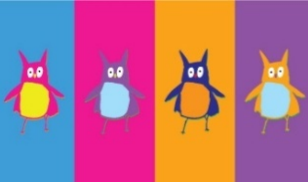
Історія про тринадцятирічного школяра Раймонда і його матір. З одного нічим не примітного зауваження в школі починається багатий на пригоди тиждень у життя Раймонда: хлопчик тікає з дому, знайомиться з небезпечним світом нічної Риги, потрапляє в поле зору поліції і, врешті-решт, рятує свій саксофон, дружбу і репутацію в маминих очах.

Дидактичні матеріали та завдання розподілені за віком, і складаються з наступних частин:

- Про фільм: опис фільму та інформація про режисера
- Соціально-психологічна тематика: обман як захисний механізм, поняття совісті
- Навчання: правознавство
- Говоримо про кіно: Європейська асоціація дитячого кіно
- Історична складова: кінематограф Латвії

До кожної частини пропонується блок запитання для обговорення та інтерактивні завдання

ПРО ФІЛЬМ

«Люблю тебе, мамо» - латвійська драма, світова прем'єра якої відбулася у лютому 2013 року.

Стрічка, знята 29-річним режисером Янісом Нордсом, своїм документальним стилем та притаманній європейському кіно реальністю зображуваного, затагує глядача в історію, що зосереджує всю драму та відчай тринадцятирічного Раймондса, який опинився в неоднозначній ситуації. Яніс Нордсу вдалося продемонструвати досить просту історію дуже складним способом, доводячи правду, яку досить часто забувають кінотворці: за вдалої побудови кінематографічної розповіді, будь-яка історія може бути напруженою та емоційною.

Режисер Яніс Нордс з Крістофером Коноваловим у ролі Раймонда

Головний герой фільму Раймондс (Крістофер Коновалов) - звичайний хлопчик, що живе зі своєю матір'ю у Ризі. Його будні досить звичайні: навчання у школі, гра на саксофоні, ігри на приставці, розваги з другом Пітером. Раймондс та Пітер типові бешкетники, які інколи пропускають заняття та обманюють батьків, але одного разу їхні бешкетування переростають у щось більше: маленькі обмани призводять до злочинів та необхідності нести відповідальність.

Спочатку Яніс написав історію, яка відбувається у 90-х у пострадянській Латвії, проте у кінцевій версії фільму було вирішено помістити історію в наш час. Аби зробити персонажа більш реальним, Нордс живить історію автобіографічними елементами, наприклад, у дитинстві сам режисер грав на саксофоні.

Цей фільм порушує тематику маленької взаємної брехні, яка створює загальну атмосферу недовіри та відчуття самотності для Раймондса. Яніс Нордс говорить, що цей фільм про вміння залишатися людяним навіть тоді, коли ти в проблемній ситуації.

«Люблю тебе, мамо» отримав широке визнання та став одним із найвідоміших латвійських фільмів у світі, фільм був номінований на головні нагороди багатьох міжнародних кінофестивалів та отримав головні призи на Latvian National Film Festival, Los Angeles Film Festival, Zlín International Film Festival for Children and Youth та Buster International Children's Film Festival.

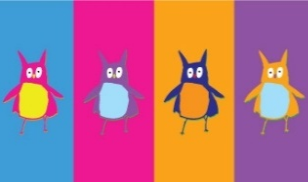

Команда фільму «Люблю тебе, мамо» на Берлінському кінофестивалі, 2013 р.

У 2013 році «Люблю тебе, мамо» отримав нагороду в секції "Generation"

на Берлінському кінофестивалі.

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ТЕМАТИКА

Ця частина дидактичних матеріалів, спрямована на розгляд основних ідей фільму, допоможе обрати вірний напрямок для обговорень, розкриваючи тематику **обман як захисний механізм та поняття совісті**.

- **Обман як захисний механізм**

Проблема обману проявляється як і в дитинстві, так і в юнацькому, і в дорослому віці. Кожному з нас властиво чогось бажати, отримувати, бути в хороших відносинах, подобатися, проте не кожен здатен чесно зізнаватися собі та іншим у тому, що щось йде не так, щось не виходить. Страх розчарування, прагнення виправдати надії близьких, бажання досягти своєї мети будь-якими шляхами - все це штовхає людину на обман. З подібною проблемою ми стикаємося і в фільмі «Люблю тебе, мамо». Син настільки боїться розчарувати матір, настільки хоче показати свою любов до неї, що не може сказати правду про зауваження в щоденнику та вв'язується в ще більший обман.

Сама по собі брехня лише симптом більш глибоких переживань, внутрішньої боротьби з самим собою, пошуку себе, розчарування в собі або страху виявитися для оточуючих нецікавим, непотрібним або недостойним.

Брехня це завжди порятунок самого себе, навіть тоді коли ми виправдовуємося «брехнею заради блага». Насправді, це турбота про себе - "я не хочу говорити правду, тому що мені доведеться відчувати неприємні почуття, мати справу з реакцією іншої людини на правду", "я не можу показати свої справжні почуття, тому що це неважливо, неправильно, непристойно, мене вважатимуть дурним, невихованим".

Важливим моментом у використанні брехні як захисту себе є момент, коли людина обманює. Співробітник Університету Амстердама психолог Шауль Шалви (Shaul Shalvi) говорить, що коли люди змушені діяти швидко, вони схильні отримувати з ситуації максимально можливу вигоду, не беручи до уваги етичні та моральні міркування, і можуть обманювати, наприклад як Раймонд, підставивши свого друга. Коли ж людина має час обміркувати свої подальші дії і слова, вона зазвичай не схильна брехати.

Дуже часто поява страхів у дітей зумовлена поведінкою батьків і може бути їх провиною. Коли дитячі страхи хворобливо загострені і зберігаються тривалий час, то це є ознакою неблагополуччя, свідчить про фізичну і психічну ослабленість дитини, про неправильну поведінку батьків, конфліктні стосунки в сім'ї. Варто пам'ятати, що страх як негативна емоція, ослаблює і невротизує особистість, та нерідко стає поштовхом до більш серйозних психічних розладів.

- **Поняття совісті**

Як і у будь-якої людини, головний герой фільму має як негативні, так і позитивні риси, серед них відчуття совісті. Раймонд картає себе за те, що не сказав, що насправді гроші взяв він, а не друг. Відчуття совісті та сорому все ж бере гору і хлопчик зізнається у вчиненому. Совість являє собою здатність людини критично оцінювати свої вчинки, думки, бажання. При цьому людина усвідомлює і переживає з приводу невиконаного обов'язку, негідної поведінки, оцінку якому «виставляє» сам, відчуває себе винним. Совість - це внутрішній контролер людини.

Моральні цінності орієнтують людину в її поведінці. Моральні цінності завжди проголошуються в такій формі, яка вказує на необхідність їх практичного втілення в діях.

Совість є моральною свідомістю людини, здатністю розрізняти добро і зло, що спонукає людину робити усвідомлений вибір на користь добра.

Моральні почуття (повага, людинолюбство, співчуття, чесність, дружба, терпимість, відповідальність та ін) закладаються вже в дошкільному віці під час гри і в моменти праці, коли діти допомагають дорослим. Для підлітка характерним є усвідомлення почуття совісті, що грає роль внутрішнього судді. Якщо у підлітка не розвинене почуття власної гідності, співчуття, справедливості, дружби, то і з почуттям совісті у нього можуть виникнути проблеми, а совість дуже важлива для регуляції власної поведінки. Почуття совісті спонукає до самовиховання.

Совість передбачає усвідомлення особистістю свого обов'язку і відповідальності перед собою та іншими людьми. У складній обстановці совість змушує людину поводитися так, щоб не заслужити докору з боку близьких людей, усього народу.

Якщо в дошкільному і молодшому шкільному віці поняття совісті, як правило, пов'язано з неетичним поведінням або проявом сорому, то у старшокласників її проявом можуть бути переживання, які спонукають до морально-справедливим вчинків. У разі відхилення від прийнятих норм поведінки в дітей з'являються сором і самоосуд, що стимулюють самовиправлення.

? ПИТАННЯ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ

1. Опишіть стосунки у сім'ї хлопчика. Якими ви бачите ставлення сина до матері та навпаки?
2. У фільмі матір до певного моменту приховує від сина стосунки, а хлопчик правду про зауваження та втрату саксофона. Як ви гадаєте, чим викликана загальна атмосфера обману в сім'ї?
3. Чому, на вашу думку, головний герой підставив друга? Чи можна виправдати його дії?
4. Чи бували у вашому житті випадки, коли ви не змогли сказати правду через страх бути покараним?
5. Як ви гадаєте, чи існують ситуації, коли брехня має позитивні наслідки та може бути виправдана?
6. Як ви гадаєте, чому всі повірили, що гроші взяв не Раймонд? Чи стикалися ви із ситуаціями, коли стереотипи та упередження суспільства спричиняють певну шкоду особистості?
7. Спробуйте пояснити, чому головний герой все ж зізнався, що це він взяв гроші?
8. Дайте визначення поняттю «совість». Подумайте, наскільки це відчуття важливе для суспільства.
9. Як ви розумієте назву фільму «Люблю тебе, мамо»? Яким чином ви можете співвіднести назву фільму та сюжет стрічки?
10. Чи зрозуміла для вас кінцівка фільму? Якими ви бачите подальші взаємовідносини між сином та матір'ю?

? ЗАВДАННЯ

1. Гра «Де обман?»

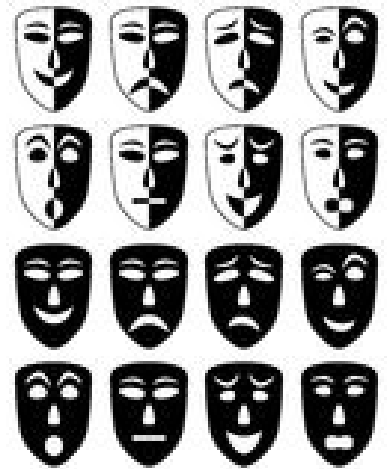
Поділіть учасників гри на 2 команди (якщо їх більше від 16 людей, якщо ні, то проводьте гру однією командою, тоді переможцем буде 1 особа, а не команда).

Учасники кожної команди мають розбитися на пари, бажано, щоб це були глядачі, які найменше спілкуються один з одним. Попросіть кожного учасника виділити 3 факти про себе: 2 правдивих та 1 хибний. Кожен із пари має назвати своєму партнерові ці факти, після чого той має вибрати 1 факт, який він вважає хибним. Партнери говорять одне одному відгадали вони чи ні, але роблять це так, щоб інші учасники не почули.

Далі учасники обирають, хто з них презентуватиме власні 3 факти усій команді. Так робить кожна пара, після чого обраний представник пари називає факти про себе усій команді, яка має відгадати, де ж обман (якщо гра йде без команд на цьому етапі у вас вже є «найкращий обманщик»)

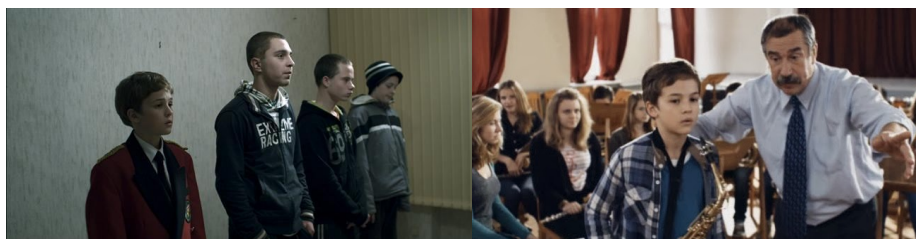
Потім команда (якщо команд декілька) обирає одного учасника, який має назвати факти про себе учаснику іншої команди. Виграє та команда, обман якої не було відгадано.

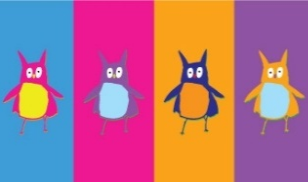
Мета гри: вміти виділяти правду та обман; вигадувати факти, які виглядають реальними.

2. Запропонуйте глядачам вигадати варіанти розвитку подій замість тих подій, які відбуваються у фільмі:

1. Хлопчику пишуть зауваження в щоденник. Що він може зробити замість того, щоб вирвати сторінку?
2. Мама йдучи на побачення, говорить, що йде на роботу. Як інакше вона могла вчинити?
3. Телефонуює працівник соціальної служби. Як міг би вчинити Раймонд?
4. Хлопчик втрачає саксофон і не каже, де він. Чи є можливість все ж розказати правду?
5. У відділенні поліції Раймонд не зізнається, що гроші взяв він. Інші можливі дії?
6. Хлопчик бере гроші із кишені пальта мами для того, щоб відшкодувати крадіжку. Як інакше міг вчинити Раймонд?

НАВЧАННЯ

Ця частина дидактичних матеріалів допоможе поєднати кіноперегляд з вивченням різноманітних шкільних дисциплін. «Люблю тебе, мамо» стане пізнавальним для учнів в рамках уроків **правознавства**. Фільм зачіпає тематику відповідальності за свої вчинки, тож до розгляду пропонуються поняття адміністративної відповідальності неповнолітніх.

• Правознавство. Адміністративна відповідальність неповнолітніх

Адміністративна відповідальність — вид юридичної відповідальності, що полягає у застосуванні до особи, яка вчинила адміністративний проступок адміністративного стягнення.

Підставою адміністративної відповідальності є адміністративне правопорушення (проступок). Адміністративні проступки, види адміністративних стягнень, органи, що уповноважені їх застосовувати, передбачені Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Адміністративний проступок - суспільно шкідлива, протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на права і свободи громадян, права і законні інтереси юридичних осіб, власність, громадський порядок і громадську безпеку, встановлений порядок діяльності державних органів та установ і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність, відрізняється від злочину перш за все суспільною шкідливістю, та від дисциплінарного проступку, поняття якого сформульовано вище, як протиправне порушення трудової або службової дисципліни, яке полягає у невиконанні або неналежному виконанні трудових або службових обов'язків, які визначаються чинним законодавством України, за своїм змістом.

Адміністративний проступок має свої специфічні ознаки: суспільна шкідливість, протиправність, винність, карність.

В підсумку про розмежування понять “адміністративний проступок” та “адміністративне порушення” можна сказати наступне: адміністративним правопорушенням слід вважати будь-яке порушення норм адміністративного права, тоді як адміністративний проступок є протиправне вчинення діянь, за які законодавством передбачено накладення адміністративного стягнення.

Суб'єктами адміністративних правопорушень є фізичні особи — громадяни і посадові особи. Серед суб'єктів адміністративних правопорушень вирізняються спеціальні суб'єкти, тобто ті, які мають певні особливості щодо вчинення окремих адміністративних правопорушень або не несуть адміністративну відповідальність на загальних підставах. До них належать, зокрема, неповнолітні.

Адміністративна відповідальність неповнолітнього може настати тільки тоді, коли 16 років йому виповнилось саме до моменту вчинення протиправного діяння, а не до вирішення питання про притягнення до адміністративної відповідальності. До неповнолітніх віком 16-18 років, які скоїли адміністративні проступки, можуть бути застосовані такі заходи:

- зобов'язання публічно або в іншій формі вибачитись перед потерпілим;
- попередження;
- догана або сувора догана;

— передання неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, або під нагляд педагогічному чи трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання.

Найменш суворим заходом є **зобов'язання публічно або в іншій формі вибачитись** перед потерпілим. Цей захід застосовується, коли уповноважений орган дійшов висновку, що неповнолітній визнав неправомірність своєї поведінки, суспільну шкоду скоєного діяння і покаявся в ньому.

Попередження — суворіший захід виховного впливу, що полягає в усному оголошенні органом адміністративної юрисдикції офіційного від імені держави осудження неповнолітнього правопорушника і його поведінки, яка виявилась у скоєнні адміністративного проступку.

Догана або сувора догана є заходами, які застосовуються до неповнолітніх правопорушників у разі систематичного невиконання ними встановлених правил поведінки і скоєння правопорушень, що свідчать про формування антисуспільної установки. Догана або сувора догана є жорсткішими заходами, ніж попередження неповнолітнього.

Передання неповнолітнього під нагляд батькам або особам, що їх замінюють, складається з накладення на вказаних осіб зобов'язання з посилення виховного впливу на неповнолітнього правопорушника: здійснення культурно-виховних заходів; роз'яснювальної роботи; систематичного контролю поведінки неповнолітнього та ін. Під особами, що замінюють батьків, розуміються усиновителі, опікуни і піклувальники.

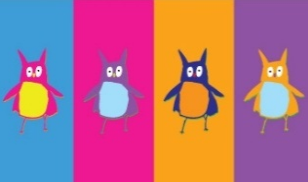
Передання неповнолітнього правопорушника під нагляд педагогічному або трудовому колективу означає накладення на відповідний колектив з його (колективу) згоди зобов'язання здійснювати на неповнолітнього виховний вплив і контролювати його поведінку. По суті, це довіра педагогічному або трудовому колективу неповнолітнього, якого вони знають за спільною роботою або навчанням і за поведінку якого беруть на себе зобов'язання. Таким колективом може бути, наприклад, педагогічний колектив школи, де навчається неповнолітній, або трудовий колектив підприємства, де він працює. При цьому орган адміністративної юрисдикції, який розглядає справу про правопорушення неповнолітнього, повинен бути впевнений у можливостях позитивного впливу такого колективу на неповнолітнього правопорушника, що передається під нагляд колективу.

Зауважимо також, що скоєння адміністративного проступку неповнолітнім є обставиною, що пом'якшує відповідальність. Пояснюється це тим, що неповнолітні загалом не мають стійкої психіки, достатнього життєвого досвіду, не завжди усвідомлюють шкоду від заподіяного, легко піддаються впливу інших осіб, особливо старших за віком. Враховується також, що неповнолітні легко піддаються виховному впливу і можуть виправитись без застосування до них жорстких заходів адміністративного стягнення.

? ПИТАННЯ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ

1. Що таке адміністративна відповідальність? З якого віку вона настає?
2. Наведіть приклади адміністративних проступків?
3. Чи несуть адміністративну відповідальність неповнолітні?
4. Чому до відповідальності не притягують осіб менше від 16 років? На вашу думку це справедлива градація?
5. Який документ регулює адміністративну відповідальність в Україні?
6. Назвіть, види покарань за адміністративні проступки?
7. Як ви гадаєте, чи є достатньою мірою публічні вибачення?

ГОВОРИМО ПРО КІНО

Ця частина дидактичних матеріалів відкриє юним глядачам ще одні двері у світ кіно, розповідаючи цікаву інформацію про кінематограф та особливості створення фільмів

- **Європейська асоціація дитячого кіно/ European Children's Film Association (ECFA)**

Фільми-учасники «Чілдрен Кінофест» показуються на багатьох міжнародних кінофестивалях. Дитячі кінофестивалі мають дуже особливу роль, оскільки перегляд фільмів має вплив на формування дитячої свідомості та моделей поведінки. Виходячи з такої важливої ролі фільмів для дітей, існують різні організації, що займаються оцінкою фільмів, об'єднанням виробників фільмів для дітей та іншими питаннями пов'язаними з дитячим кінематографом, серед них Європейська асоціація дитячого кіно.

Організація була заснована 1988 року - це організація для всіх, хто цікавиться фільмами високої якості для дітей та молоді: кінорежисерів, продюсерів, промоутерів, дистриб'юторів, телевізійних програмістів, організаторів фестивалів.

Аудіовізуальні засоби масової інформації в цілому є засобом художнього спілкування та

передачі культури. Тепер, коли світ стає все більш глобальним, діти та молодь отримують все більше і більше доступу до культури, а ті, хто використовує кінематографічні засоби масової інформації, є настільки численними, що складно собі уявити. Європейська асоціація пропонує комунікаційну панель, яка заохочує нові шляхи співпраці в Європі у сферах виробництва, фестивалів, дистрибуції, виставок та кіноіндустрії. Асоціація створює позитивне ставлення до європейських фільмів для дітей. На даний момент ECFA налічує понад 100 членів, переважно компаній та організацій, які працюють у 36 різних країнах.

ECFA переконана, що європейські фільми для дітей та молоді можуть не тільки досягти успіху, але й знайти вигідну аудиторію. Діти та молодь є не лише майбутнім нашого суспільства, але й важливою частиною з величезними емоційними, культурними та, звичайно, матеріальними потребами.

З часу свого заснування в 1988 році ECFA організував зустрічі та заходи, спрямовані на заохочення та стимулювання розвитку європейських фільмів для дітей та молоді.

Перші питання, якими займається асоціація базується на тому, що фільми мають оцінюватися, виходячи з оцінки дітей, а не з позиції дорослих, дітям потрібно показувати все з точки зору дитячого розуміння, а не дорослих схем. Фільми мають показувати дітям, що вони не самотні із своїми проблемами, і що вихід завжди є, і дорослі це підтримка, а не лише критика. Кінострічки можуть відкривати для дітей різні культури, показувати світ дорослого життя, піднімати серйозні теми, проблеми, але завжди давати надію на позитивне майбутнє. Фільми мають піднімати теми свободи, толерантності, гідності, братерства, солідарності.

Асоціація має на меті заохочення створення високоякісної сучасної продукції, яка буде не лише в дечому повчальною, а й формуватиме естетичний смак. Фільми мають уникати пропаганди насильства та передавати цінності дружби та взаємодопомоги, до розуміння та прийняття яких глядач має дійти самостійно.

Логотип Європейської асоціації дитячого кіно

ПИТАННЯ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ

1. Де ви зазвичай дивитеся кіно? Чи звертаєте ви та ваші батьки увагу на вікові ремондації для перегляду?
2. Як ви гадаєте, чи існує в Україні організація, яка займається оцінкою фільмів та контролює рейтингову аудиторію фільмів? (Експертна комісія Державного агентства з питань кіно)
3. Ви коли-небудь відвідували кінофестивалі? Чи відрізняються, на вашу думку, фільми, які показують на фестивалях, від тих, які ви зазвичай дивитеся в кінотеатрі або по телевізору?
4. Як ви гадаєте наскільки кіно впливає на виховання дитини?
5. Назвіть фільми, які змогли змінити ваші враження та думки з приводу певних питань?
6. Чи повинні дорослі слідкувати за тим, що діти обирають до перегляду?
7. Як ви гадаєте, кіно може впливати як позитивно, так і негативно?

Система рейтингів Американської кіноасоціації (ліворуч) та українські індекси аудиторій (праворуч)

General audiences
(**Рейтинг G**)
Фільм демонструється
без обмежень

“ДА” (дитяча аудиторія) - індекс, що встановлюється для фільмів, які спеціально створені для дітей і доступні за сюжетом для дитячого сприйняття.

Parental guidance
suggested (**Рейтинг PG**).
Дітям рекомендується
дивитися фільм з батьками

“ЗА” (загальна аудиторія) - індекс, що встановлюється для фільмів, які розраховані для сімейного перегляду та порушують теми, що однаково цікаві та зрозумілі більшості глядачів незалежно від їх віку.

Parents strongly
cautioned (**Рейтинг PG-13**)
Діти до 13 років
допускаються на фільм
тільки з батьками

“12” - індекс, що встановлюється для фільмів, перегляд яких можливий дітьми від 12 років тільки у присутності батьків у зв'язку з тим, що такі фільми можуть містити деякі сцени, які батьки вважатимуть неприйнятними для самостійного перегляду дітей.

Restricted
(**Рейтинг R**)
Підлітки до 16 років
допускаються до фільму
тільки у супроводі одного
з батьків, або законного
представника

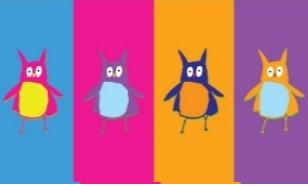
“16” - індекс, що встановлюється для фільмів, перегляд яких забороняється особам віком до 16 років у зв'язку з тим, що такі фільми можуть містити такі сцени з обмеженим ступенем насильства та жорстокості, як бійки, застосування зброї без надмірного кровопролиття

Рейтинг NC-17
(раніше X)
Особи, які не
досягли 17 років,
до фільму не
допускаються

“18” - індекс, що встановлюється для фільмів, перегляд яких забороняється особам віком до 18 років у зв'язку з тим, що такі фільми можуть містити сцени насильства, жорстокості, зображення катастроф, жахів, відвертої оголеності, імітації інтимних стосунків.

ІСТОРИЧНА СКЛАДОВА

Ця частина дидактичних матеріалів допоможе зрозуміти місце фільму у світовому кінопроцесі, ознайомить з переліком його кінонагород, дасть коротку історичну довідку про кінематограф різних країн або іншу цікаву інформацію.

Поява кінематографу у Латвії пов'язана з приїздом у 1910 році до Риги Імператора Миколи II та відкриття пам'ятника Петра I, оскільки найперші зйомками було саме фільмування цих подій Олександром Верстатом. Перший кінотеатр був побудований в 1901 році, тобто за 9 років до цих подій. Він був названий «The Royal Vio» і мав 888 глядачів в залі і 312 на балконі.

Перший кінематографічний показ у Ризі відбувся 28 травня 1896 року. До 1914 р. у всіх великих містах Латвії були побудовані кінотеатри, де демонструвалися кінохроніки, документальні фільми та переважно іноземні короткометражні фільми.

Перший латвійський ігровий фільм "Лачеплесіс" режисера Олександра Рустекіса був випущений 1930 року. «Син Рибака» (1939), режисер Віліс Яніс Лапеньєкс, вважається латвійською класикою, яка закінчує епоху кіномистецтва перед початком Другої світової війни.

Під час перших років радянської окупації в Латвії розвивається документальна традиція. У Ризі відкрита документальна студія, де працювали переважно російські кінематографісти, що створювали пропагандистські фільми, які зображали перемогу соціалізму.

Після смерті Сталіна в 1953 році в культурній політиці СРСР настає більш ліберальний період. Кіностудії почали піддаватися більш художньому, аніж чисто пропагандистському контролю, в той же час Радянський державний комітет з кінематографії (Госкіно) в Москві доручив контролювати випуск фільмів та фінансування державному цензурному органу «Главліт» та Департаменту культури КПСР. Не дивлячись на все ж присутню цензуру Москви, у Латвії розвивається ігровий та документальний кінематограф, який однак вимушений відповідати ідеологічним вимогам радянського режиму.

Після розпаду Радянського Союзу латвійські режисери почали активно співпрацювати із західними телеканалами та знімати документальне кіно про радянський режим. Широкий розголос отримав документальний фільм з 5 частин під назвою "Привіт, ти нас чуєш?" (реж. Поднієць). Пізніше, Поднієць знімав фільми, присвячені підняттю національної ідентичності в Латвії, Литві та Естонії.

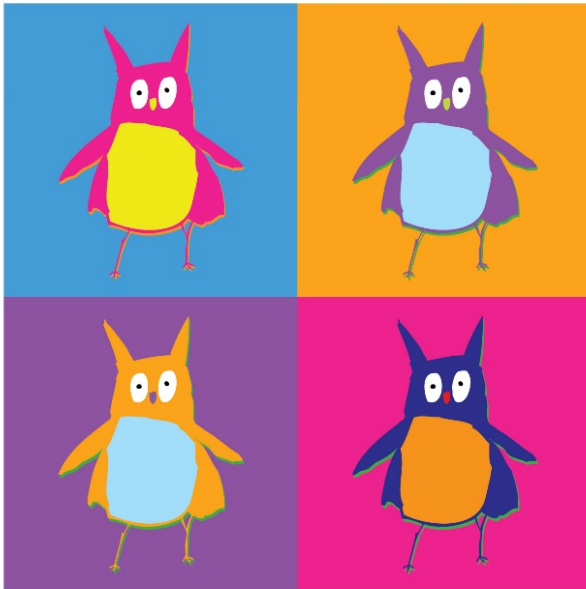
Після відновлення незалежності Латвії в 1991 році найбільш успішними латиськими режисерами були Яніс Стрейч, який отримав премію «Rights of the Child Award» (1994 рік) на Міжнародному дитячому кінофестивалі в Чикаго для дітей за фільм «Cilvēka bērns» (1991); Яніс Путніньш - переможець кращого фільму та найкращий сценарій на Літньому національному кінофестивалі в 2007 році за стрічку «Vogelfrei» (2007)

ПИТАННЯ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ

1. Чи знаєте ви інші латвійські фільми? Кіно якого виробництва зазвичай обираєте для перегляду?
2. Які ви знаєте українські фільми, що отримали міжнародне визнання?
3. Як ви гадаєте, чи правильно це використовувати кіно як засіб пропаганди?
4. Чи можете ви назвати фільми, які прославляють національну гідність певної країни? Це сприймається доречно?
5. На вашу думку, кіно має бути тільки мистецтвом чи все ж його можна використовувати як вплив на глядача?

«ЧІЛДРЕН КІНОФЕСТ»

міжнародний кінофестиваль для дітей та підлітків

<http://childrenkinofest.com>

Дидактичні матеріали для використання в рамках проекту «КІНОКЛУБ»

<http://childrenkinofest.com/ua/kinoosvita/about-education.htm>

Якщо ви маєте власні ідеї для обговорень, поділіться з нами, написавши на childfilmfest@gmail.com

